II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 november 1997

om ett stöd som Belgien (regionen Vallonien) avser att bevilja i form av bidrag för odling av vinterraps som inte är avsedd att användas som livsmedel

[delgivet med nr K(1997) 3697]

(Endast den franska och den nederländska texten är giltig.)

(Text av betydelse för EES)

(98/541/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 136/66 av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96 [2], särskilt artikel 33 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1422/97 [4],

efter att i enlighet med artikel 93.2 första stycket i fördraget ha uppmanat de berörda att yttra sig, och

av följande skäl:

I

Genom en skrivelse av den 5 december 1994, registrerad den 7 december 1994, har Belgiens ständiga representation vid Europeiska unionen anmält ovannämnda projekt till kommissionen enligt artikel 93.3 i fördraget.

Genom skrivelse nr SG (95) D/3326 av den 20 mars 1995 inledde kommissionen förfarandet i artikel 93.2 i fördraget och uppmanade den belgiska regeringen att yttra sig. De andra medlemsstaterna samt övriga berörda parter uppmanades genom ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [5] att yttra sig.

Varken de belgiska myndigheterna eller tredje part har yttrat sig.

Av nedanstående skäl och eftersom yttranden saknas, särskilt från de belgiska myndigheterna, kvarstår tveksamheten kring åtgärdernas förenlighet med fördraget.

II

De åtgärder gentemot vilka kommissionen har inlett förfarandet i enlighet med artikel 93.2 i fördraget utgörs av bidrag för odling av höstraps som inte är avsedd att användas som livsmedel. Bidraget uppgår till 2 000 belgiska franc (ca 50 ecu) per hektar höstraps som inte är

[1] EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
[2] EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.
[3] EGT L 181, 1.7.1992, s. 12.
[4] EGT L 196, 24.7.1997, s. 18.
[5] EGT C 142, 14.5.1996, s. 4.

avsedd att användas som livsmedel på mark som tagits ur bruk, men som inte omfattas av bidrag för uttagen mark i enlighet med gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen.

Bidraget beviljas för en yta på minst ett hektar och högst tjugo hektar per jordbrukare. Stödmottagaren måste uppfylla följande krav:

— Ett odlingskontrakt måste slutas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 334/93 ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 2991/95 ([2]) genom vilken genomförandebestämmelser för användningen av jordbruksmark som tagits ur bruk till produktion av råvaror för tillverkning av produkter som inte primärt är avsedda som livsmedel eller djurfoder fastställs.

— De produktionsmetoder (gödning, fytosanitärt skydd) som beskrivs i detalj i ”miljöstadgan” för odling av höstraps som inte är avsedd att användas som livsmedel måste följas.

III

I sin anmodan tar kommissionen hänsyn till följande faktorer och överväganden:

Enligt de belgiska myndigheterna motiveras stödet genom avsikten att finna nya avsättningsmöjligheter samt att diversifiera jordbruksproduktionen. Enligt samma myndigheter är avsikten med åtgärden dessutom att bidra till ett bättre miljöskydd genom att produktionsmetoderna anpassas i enlighet med ”miljöstadgan”.

Efter granskning av stödprojektet drog kommissionen slutsatsen att eftersom bidragsbeloppet beräknas med hänsyn till den berörda ytenheten måste stödet, då det inte har någon som helst varaktig effekt på utvecklingen inom sektorn, betraktas som ett stöd som inte är förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionens praxis är att betrakta detta stöd som upphov till en direkt förbättring av produktions- och avsättningsmöjligheterna för dessa produkter vilket ger producenterna en fördel i förhållande till andra producenter (både på det nationella området och i andra medlemsstater) som inte omfattas av liknande stöd.

Det nationella stödet beviljas för att främja produktionen inom ett odlingsområde som omfattas av bestämmelser inom ramen för en gemensam organisation av marknaden. Enligt Europeiska gemenskapernas domstols fasta rättspraxis skall detta system betraktas som fullständigt och uttömmande och det utesluter alla möjligheter för medlemsstaterna att vidta åtgärder som skulle kunna avvika från eller innebära en överträdelse av det. Stödet kan därför inte omfattas av något av de undantag som föreskrivs i artikel 92.3 i fördraget.

Vad beträffar det faktum att stödet beviljas mot bakgrund av bestämmelser inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, går det att konstatera att varken förordning (EEG) nr 1765/92 eller förordning (EEG) nr 334/93 gör det möjligt för medlemsstaterna att bevilja stöd som kompletterar gemenskapens kompensationsstöd för mark som tagits ur bruk för annan produktion än livsmedelsproduktion.

Eftersom stödet beviljas för odling på mark som omfattas av det system som införs genom förordning (EEG) nr 1765/92 strider det mot de bestämmelser som föreskrivs i den förordningen och genom vilka ett system för interventioner införs för stabilisering av jordbruksmarknaderna (se artikel 13 i förordning (EEG) nr 1765/92).

Därför innebär all statlig intervention på det område som täcks av förordning (EEG) nr 1765/92 en inblandning från denna stat i det ”fullständiga och uttömmande system” för vilket domstolen vid upprepade tillfällen har bekräftat att kommissionen har exklusiv behörighet.

Vad beträffar de belgiska myndigheternas avsikt att förbättra miljöskyddet erinrar kommissionen om att eftersom det rör sig om mark som tagits ur bruk är det artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 1765/92 som skall tillämpas. I denna föreskrivs att medlemsstaterna för marken i fråga skall tillämpa miljöskyddsåtgärder som är lämpliga med hänsyn till den uttagna markens särskilda beskaffenhet. Därför är produktionsmetoder som är förenliga med miljöskyddskraven att betrakta som en förpliktelse som redan föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.

För den mark som tagits ur bruk för annan produktion än livsmedelsproduktion föreskrivs i artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 2078/92 ([3]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2772/95 ([4]), förbud mot ytterligare nationella stödåtgärder till det stöd som föreskrivs i samma förordning (detta stöd får inte beviljas för miljöprogram som genomförs på mark som tagits ur bruk för annan produktion än livsmedelsproduktion).

Den nationella åtgärden i fråga bör därför betraktas som oförenlig med artikel 10 i förordning (EEG) nr 2078/92.

IV

Genom artikel 33 i förordning 136/66/EEG görs artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpliga på produktion av och handel med de produkter som avses i artikel l, om inte något annat anges i andra bestämmelser i samma förordning.

([1]) EGT L 38, 16.2.1993, s. 12.
([2]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 9.
([3]) EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.
([4]) EGT L 288, 1.12.1995, s. 35.

Alltså avses även höstraps.

Enligt artikel 92.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Åtgärderna i fråga utgör stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget.

Faktum är att de förbättrar de stödmottagande företagens ekonomiska situation i förhållande till deras konkurrenter som inte får detta bidrag. Därmed snedvrider de eller hotar de att snedvrida konkurrensen på det sätt som nämns ovan.

Om man dels beaktar storleken på handeln med raps (för 1995: Belgiens [inklusive Luxemburgs] export till andra medlemsstater: 7,81 miljoner ecu; import från andra medlemsstater till Belgien [inklusive Luxemburg]: 71,37 miljoner ecu [1]), och dels den belgiska produktionen (18 900 ton) i förhållande till de andra medlemsstaternas produktion (8,05 miljoner ton [2]) visar det sig att dessa stöd kan påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de främjar nationell produktion på bekostnad av importen från de andra medlemsstaterna.

Av denna anledning är det lämpligt att framhålla att även om stödet eller det stödmottagande företaget är relativt litet utesluter inte detta möjligheten att handeln mellan medlemsstaterna påverkas.

Med beaktande av ovanstående är stöden i fråga statliga stöd som uppfyller de kriterier som föreskrivs i artikel 92.1 i fördraget.

Det finns emellertid undantag från den princip om stöds oförenlighet med den gemensamma marknaden, som följer av artikel 92.1 i fördraget.

V

Bestämmelserna om undantag från denna oförenlighet finns i artikel 92.2 och är absolut inte tillämpliga. De har inte heller åberopats av de belgiska myndigheterna.

Undantagen som föreskrivs i artikel 92.3 i fördraget bör tolkas strängt vid granskningen av alla typer av program för regional- eller sektorstöd eller vid varje enskilt fall där allmänna stödordningar tillämpas.

De gäller endast om kommissionen kan fastställa att ett stöd är nödvändigt för att genomföra något av målen i fråga. Om undantagen beviljas för stöd som inte innebär en sådan motprestation skulle detta möjliggöra överträdelser när det gäller handeln mellan medlemsstater samt snedvridning av konkurrensen som inte går att motivera med hänsyn till gemenskapsintresset och som därmed innebär orättmätiga fördelar för aktörerna i vissa medlemsstater.

I detta fall innebär stödet ingen sådan motprestation. Faktum är att de belgiska myndigheterna inte har tillhandahållit och kommissionen inte har kunnat finna något belägg för att stödet i fråga uppfyller de villkor som ställs för att ett undantag enligt artikel 92.3 skall tillämpas.

Det rör sig inte om åtgärder avsedda att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse i enlighet med artikel 92.3 b, eftersom dessa stöd med hänsyn till de effekter de kan få för handeln strider mot det gemensamma intresset.

Det rör sig inte heller om åtgärder för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi i enlighet med samma bestämmelse.

Stödet har inte heller anmälts som ett regionalstöd enligt artikel 92.3 a i fördraget.

De stöd som är avsedda att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan kommissionen betrakta som förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 92.3 c i fördraget, under förutsättning att stödet

— inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset

— och att det

underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner genom att främja avsättningsmöjligheterna för deras särskilda produktion.

Om det rör sig om stöd enligt artikel 92.1 utgör de per definition sådant stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, men är det fråga om stöd enligt artikel 92.3 c betraktas de rutinmässigt som oförenliga endast om de strider mot det gemensamma intresset.

Mot bakgrund av de överträdelser som anges i del III är stöden emellertid utan tvekan i strid med det gemensamma intresset.

(1) Comext 2.
(2) Eurostat.

Kommissionen konstaterar därför att dessa åtgärder inte kan omfattas av undantagen enligt artikel 92.3 a och 92.3 c rörande stöd som har till syfte att främja eller underlätta den ekonomiska utvecklingen i regionerna, samt utvecklingen av sådana näringsverksamheter som avses i punkt c ovan.

Stöden kan alltså inte omfattas av något av de undantag som avses i artikel 92 i fördraget och skall betraktas som oförenliga med den gemensamma marknaden. De får därför inte beviljas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De stöd som föreskrivs i artikel 2 i förslaget till förordning från regionen Valloniens regering, om beviljande av bidrag för odling av raps som inte är avsedd att användas som livsmedel är med hänsyn till artikel 92 i fördraget oförenliga med den gemensamma marknaden och får inte beviljas.

Artikel 2

Den belgiska regeringen skall inom två månader efter delgivning av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder den vidtagit för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 18 november 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen